

Yargıtay CGK E.2024/500 K.2025/485 (19.11.2025)

Karar metni, Yargıtay Başkanlığı Karar Arama sistemindeki yayımlanmış hâliyle aynen aktarılmıştır; taraf adları kaynakta anonimdir.

Ceza Genel Kurulu 2024/500 E. , 2025/485 K.

"İçtihat Metni"

KARARI VEREN

YARGITAY DAİRESİ : 6. Ceza Dairesi

MAHKEMESİ :Ağır Ceza

SAYISI : 403-63

I. HUKUKİ SÜREÇ

Sanığın dolandırıcılık suçundan 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 157/1, 52, 53... . maddeleri uyarınca 2 yıl hapis ve 4.000 TL adli para cezasıyla cezalandırılmasına, hak yoksunluğuna ve cezasının mükerrirlere özgü infaz rejimine göre çektirilmesine ilişkin Siirt 1. Asliye Ceza Mahkemesince verilen 14.04.2011 tarihli ve 256-277 sayılı hükmün, Cumhuriyet savcısı ve sanık tarafından temyiz edilmesi üzerine dosyayı inceleyen Yargıtay (Kapatılan) 15. Ceza Dairesince 20.06.2019 tarih ve 1552-7073 sayı ile; sanığın eyleminin yağma suçunu oluşturabileceğinden bahisle görevsizlik kararı verilmesi gerektiğinin gözetilmemesi isabetsizliğinden bozulmasına karar verilmiştir.

Bozma kararına uyan Siirt 1. Asliye Ceza Mahkemesince verilen 11.07.2019 tarihli ve 438-509 sayılı görevsizlik kararı üzerine dosyanın gönderildiği Siirt 1. Ağır Ceza Mahkemesince 11.11.2020 tarih ve 352-262 sayı ile; sanığın nitelikli yağma suçundan TCK'nın 149/1-c, 168/2, 62/1, 53... . maddeleri uyarınca 4 yıl 2 ay hapis cezasıyla cezalandırılmasına, hak yoksunluğuna ve cezasının mükerrirlere özgü infaz rejimine göre çektirilmesine ilişkin kurulan hükmün, sanık müdafii tarafından temyiz edilmesi üzerine dosyayı inceleyen Yargıtay 6. Ceza Dairesince 26.10.2022 tarih ve 25428-14659 sayı ile; "...Sanığın olay günü, yaşlı olması sebebiyle maaş çekimi konusunda kendisinden yardım isteyen mağdurun maaş kartını bankamatiğe taktığı ve şifresini girmesini istediği, şifre işleminden sonra karttan 530 TL çekmek için gerekli işlemleri yaptığı sırada, bankamatiğin sol tarafından açık kimlik bilgileri tespit edilemeyen şahsın bankamatiğe girdiği ve sağ tarafa doğru mağduru itekleyerek kısmen uzaklaştırıp parayı aldığı sırada, sanığın da bankamatik kartını hiçbir şey söylemeden mağdura verdiği ve oradan ayrıldıkları olayda; mevcut eylemin yağma suçunda aranan boyutta objektif nitelikte ciddi, korkutucu seviyede cebir/tehdit içermediği, bu hâliyle sanığın eyleminin hırsızlık boyutunda kaldığı gözetilmeden yazılı şekilde hüküm kurulması," isabetsizliğinden bozulmasına karar verilmiştir.

Siirt 1. Ağır Ceza Mahkemesi 09.03.2023 tarih ve 403-63 sayı ile bozmaya direnerek önceki hüküm gibi sanığın nitelikli yağma suçundan mahkûmiyetine karar vermiştir.

Direnme kararına konu bu hükmün de Cumhuriyet savcısı, sanık ve müdafii tarafından temyiz edilmesi üzerine, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 22.05.2023 tarihli ve 51377 sayılı "onama" istemli tebliğnamesiyle dosya 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 307. maddesi uyarınca kararına direnilen daireye gönderilmiş, aynı madde uyarınca inceleme yapan Yargıtay 6. Ceza Dairesince 26.09.2024 tarih ve 3374-9744 sayı ile direnme kararının yerinde görülmemesi üzerine Yargıtay Birinci Başkanlığına gönderilen dosya, Ceza Genel Kurulunca değerlendirilmiş ve açıklanan gerekçelerle karara bağlanmıştır.

II. UYUŞMAZLIK KONUSU

Özel Daire ile Yerel Mahkeme arasında oluşan ve Ceza Genel Kurulunca çözümlenmesi gereken uyuşmazlık; sanığın eyleminin hukuki niteliğinin belirlenmesine ilişkin olup eylemin hırsızlık veya dolandırıcılık suçlarını oluşturduğunun kabulü hâlinde dava zamanlaşımının gerçekleşip gerçekleşmediğinin ayrıca değerlendirilmesi gerekmektedir.

III. OLAY VE OLGULAR

İncelenen dosya kapsamından;

Sanık hakkında 18.09.2009 tarihinde mağdura karşı dolandırıcılık suçunu işlediği iddiası ile açılan kamu davası üzerine yapılan yargılama sonucunda Asliye Ceza Mahkemesince 14.04.2011 tarihinde, sanığın aynı suçtan mahkûmiyetine karar verildiği,

Hükmün, Cumhuriyet savcısı ve sanık tarafından temyiz edilmesi üzerine Özel Dairece, ağır ceza mahkemesinin görevli olduğunun gözetilmemesi isabetsizliğinden bozulmasına karar verildiği, bozmaya uyularak verilen görevsizlik kararı üzerine Ağır Ceza Mahkemesince, sanığın sorgusunun 02.03.2020 tarihinde yapıldığı ve aynı Mahkemece 11.11.2020 tarihinde sanık hakkında nitelikli yağma suçundan mahkûmiyet hükmü kurulduğu,

Dosya içerisinde mevcut olay anını gösterir kamera kayıtları izlendiğinde; sanığın mağdura yönelik cebir uyguladığına ilişkin herhangi bir görüntüye rastlanmadığı,

Anlaşılmaktadır.

Mağdur kollukta; 18.09.2009 tarihinde saat 08.10 sıralarında emekli maaşını çekmek için ... Şubesi önüne geldiğini, daha önceden tanımadığı otuz yaşlarında, erkek, normal kilolu, esmer ve siyah gömlekli bir şahıstan bankamatikten maaşını çekebilmek için yardım istediğini ve bu şahsa bankamatik kartını verdiğini, bu şahsın kartı bankamatige taktığını ve kendisinden şifresini girmesini istediğini, bunun üzerine şifresini girdiğini, bu şahsın bazı yerlere basarak işlem yaptığını, bankamatikten herhangi bir para almadığını ve daha sonra bir şey söylemeden kartı eline vererek yanından ayrıldığını, bankaya girerek hesabında para olup olmadığını sorduğunda parasının 530 TL'sinin saat 08.10 sıralarında bankamatikten çekilmiş olduğunu, hesabında 17 TL kaldığını öğrendiğini,

Savcılıkta; kendisine yardım eden şahsın ayağının biraz topal olduğunu, kendisine fotoğrafı gösterilen sanığın bankamatik kartını alıp kendisine yardım etmek isteyen şahıs olduğunu, olay günü sanığın kartını verip hiçbir şey söylemeden yanından ayrıldığını, bu sırada yanlarında kimsenin olmadığını, sanığın bankamatik kartını verdiği sırada kendisini sağa doğru biraz iteklediğini, bu sırada orada bekleyen bir kişinin yanlarına gelerek parayı alıp gittiğini, parayı çeken kişiyi tam olarak teşhis edemediğini,

Asliye Ceza Mahkemesinde; zararının giderilmediğini, sanıktan şikâyetçi olmadığını,

İfade etmiştir.

Sanık; mağduru tanımadığını, 2008 yılında trafik kazası geçirdiğini ve 2009 yılına kadar yürüyemediğini, olay günü Siirt ilinde olmadığını ve olayla bir ilgisinin bulunmadığını savunmuştur.

IV. GEREKÇE

A- Sanığın eyleminin hukuki niteliğinin belirlenmesi;

1. İlgili Mevzuat ve Uyuşmazlık Konusuna İlişkin Açıklamalar

Uyuşmazlık konusunun çözümüne yönelik olarak yağma, dolandırıcılık, hırsızlık ve banka veya kredi kartlarının kötüye kullanılması suçlarının kanuni unsurlarının incelenmesinde yarar bulunmaktadır.

Yağma suçunu düzenleyen TCK'nın 148. maddesi şöyledir; "Bir başkasını, kendisinin veya yakınının hayatına, vücut veya cinsel dokunulmazlığına yönelik bir saldırı gerçekleştireceğinden ya da malvarlığı itibarıyla büyük bir zarara uğratacağından bahisle tehdit ederek veya cebir kullanarak, bir malı teslim veya malın alınmasına karşı koymamaya mecbur kılan kişi, altı yıldan on yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır."

Dolandırıcılık suçunu düzenleyen TCK'nın 157. maddesi şöyledir; "Hileli davranışlarla bir kimseyi aldatıp, onun veya başkasının zararına olarak, kendisine veya başkasına bir yarar sağlayan kişiye bir yıldan beş yıla kadar hapis ve beşbin güne kadar adli para cezası verilir". Söz konusu suçun "bilgi sistemlerinin, banka veya kredi kurumlarının araç olarak kullanılması suretiyle," işlenmesi hâli ise aynı Kanun'un 158. maddesinin birinci fıkrasının (f) bendinde nitelikli hâl olarak düzenlenmiştir.

Banka veya kredi kartlarının kötüye kullanılması suçunu düzenleyen TCK'nın 245. maddesinin birinci fıkrası şöyledir; "Başkasına ait bir banka veya kredi kartını, her ne suretle olursa olsun ele geçiren veya elinde bulunduran kimse, kart sahibinin veya kartın kendisine verilmesi gereken kişinin rızası olmaksızın bunu kullanarak veya kullandırarak kendisine veya başkasına yarar sağlarsa, üç yıldan altı yıla kadar hapis ve beşbin güne kadar adli para cezası ile cezalandırılır."

Hırsızlık suçunu düzenleyen TCK'nın 141. maddesi şöyledir; "Zilyedinin rızası olmadan başkasına ait taşınır bir malı, kendisine veya başkasına bir yarar sağlamak maksadıyla bulunduğu yerden alan kimseye bir yıldan üç yıla kadar hapis cezası verilir.". Söz konusu suçun "bilgi sistemlerinin kullanılması suretiyle" işlenmesi hâli ise aynı Kanun'un 142. maddesinin ikinci fıkrasının (e) bendinde nitelikli hâl olarak düzenlenmiştir.

Banka veya kredi kartlarının kötüye kullanılması suçuna ilişkin Ceza Genel Kurulunun 11.12.2024 tarihli ve 202-405 sayılı; 21.06.2023 tarihli ve 305-369 sayılı kararlarında detaylı açıklamalar yapılmış olup TCK'nın 245. maddesindeki düzenleme uyarınca, banka veya kredi kartlarının kötüye kullanılması suçunun oluşabilmesi için aşağıdaki şartların birlikte gerçekleşmesi gerekir:

- a) Başkasına ait banka veya kredi kartının her ne suretle olursa olsun ele geçirilmesi veya elde bulundurulması,
- b) Kart sahibinin veya kartın kendisine verilmesi gereken kişinin rızası olmaksızın kartın kullanılması veya kullandırılması,
- c) Failin bu kullanım sonucunda kendisine veya bir başkasına yarar sağlaması.

Suçun gerçekleşebilmesi için öncelikle banka veya kredi kartının fail tarafından ele geçirilmesi veya elde bulundurulması gerekir. Ancak tek başına bu hareketlerin yapılması suçun eylem unsurunun gerçekleşmesi için yeterli değildir. Bunun akabinde failin kartı kullanarak ya da kullandırarak haksız bir yarar elde etmesi gerekir.

Banka veya kredi kartlarının kötüye kullanılması suçunda, başkasına ait banka kartının her ne suretle olursa olsun ele geçirilmesi veya elde bulundurulması unsurunun gerçekleşebilmesi için failin kart üzerinde fiilî hâkimiyet kurması, yani mağdurun kart üzerindeki zilyetliğinin sona ermesi gerekmektedir. Dolayısıyla yaşlı bir kişinin bankamatikten para çekemeyip orada bulunan failden yardım istemesi ve banka kartını ona vermesi durumunda, mağdur olay yerinde bulunduğu ve kart üzerindeki zilyetliği sona ermediği için banka veya kredi kartlarının kötüye kullanılması suçu oluşmaz.

Yağma suçu, kasten işlenebilen suçlardandır. Failin bilerek ve isteyerek mağdura karşı cebir veya tehditte bulunması ve bu cebir ve tehdidin de malın alınmasına veya teslimine yönelik olması gerekmektedir.

Dolandırıcılık ve hırsızlık suçlarında ilişkin olarak, ayrıntıları Ceza Genel Kurulunun 14.06.2022 tarihli ve 97-437 sayılı; 04.10.2022 tarihli ve 152-605 sayılı kararlarında açıklandığı üzere;

Hırsızlık suçu; başkasına ait taşınabilir bir malı sahibinin (zilyed) rızası olmaksızın faydalanmak kastı ile bulunduğu yerden almaktır. TCK'nın 142. maddesinin ikinci fıkrasının (e) bendinde hırsızlık suçunun bilişim sistemlerinin kullanılması suretiyle işlenmesi nitelikli hâl olarak yaptırıma bağlanmıştır. Bilişim sistemlerinin kullanılmasından maksat, bilgileri otomatik olarak işleme tâbi tutan manyetik sistemler üzerinden hırsızlığın gerçekleştirilmesidir (Mahmut Koca-İlhan Üzülmöz, Türk Ceza Hukuku Özel Hükümler, Adalet Yayınevi, Ankara 2020, 7. Baskı, s. 649.).

Bilişim sistemlerinin kullanılması suretiyle hırsızlık suçlarında fail, para, hisse senedi, altın vb. ekonomik değer ifade eden taşınır mallarla fiziki temasta bulunmaksızın, bilişim sisteminde bu malları temsil eden ve bir başka yere aktarılması mümkün olan verileri yer değiştirerek, hâkimiyet alanına almak suretiyle eylemini gerçekleştirmektedir (Ahmet Caner Yenidünya, Yargıtay Kararları Işığında Hırsızlık Suçu, Adalet Yayınevi, Birinci Baskı, Ankara 2013, s. 69.). Diğer bir ifade ile bilişim sistemlerinin kullanılması suretiyle hırsızlık suçunda, suçun temel şeklinde olduğu gibi taşınır malın zilyedinin hâkimiyet alanından çıkması gerekmektedir. Ancak bu durumda alma hareketi fiziksel olarak değil, sanal ortamda gerçekleşmektedir (Murat Volkan Dülger, Bilişim Suçları ve İnternet İletişim Hukuku, Seçkin Yayınevi, Ankara 2018, 7. Baskı, s. 470-471.).

Bu suç tipine uyan ve uygulamada en çok karşılaşılan eylem, kişilerin internet bankacılık şifrelerinin bir şekilde öğrenilip internet üzerinden bu şifre kullanılmak suretiyle ilgilinin banka hesabındaki paraları temsil eden verilerin, failin kontrolündeki başka bir hesaba aktarılarak, veriler üzerinden işlem gören suça konu paranın buradan çekilmesi şeklindeki eylemler olup Ceza Genel Kurulunun 17.11.2009 tarihli ve 193-268 sayılı kararında da belirtilen surette gerçekleştirilen eylemlerin bilişim sistemlerinin kullanılması suretiyle hırsızlık suçunu oluşturduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Diğer taraftan TCK'nın 157. maddesinde düzenlenen dolandırıcılık suçunun oluşabilmesi için, failin hileli davranışlarla bir kimseyi aldatıp onun veya başkasının zararına olarak kendisine ya da başkasına bir yarar sağlaması gerekmektedir. Suç, başkasının zararına olarak yararın elde edildiği anda tamamlanmaktadır. Suçun tamamlanması için failin yarar üzerinde tasarrufta bulunması şartı aranmamakta, fiilen tasarrufta bulunma imkânının doğmuş olması yeterli kabul edilmektedir. Hırsızlık suçunda olduğu gibi dolandırıcılık suçunda da TCK'nın 158. maddesinde bilişim sistemlerinin kullanılması nitelikli hâl olarak kabul edilmiş, ayrıca banka veya kredi kurumlarının araç olarak kullanılması durumu da nitelikli hâl olarak düzenlenmiştir.

Bu açıklamalardan sonra dolandırıcılık ve hırsızlık suçları arasında şu farkların bulunduğu söylenebilir:

- a- Hırsızlık suçunda eşya, sahibinin (zilyedinin) rızası olmaksızın alınmasına karşın dolandırıcılık suçunda mal, sahibinin (zilyedin) rızasıyla teslim edilmektedir. Ancak bu rıza failin hileli davranışları ile elde edilmiş olup, geçerli bir rıza değildir.
- b- Hırsızlık suçunun konusunu sadece taşınır mallar oluşturmaya karşın dolandırıcılığın konusunu taşınmaz mallar da oluşturabilir.
- c- Hırsızlık suçunda yarar sağlama amacıyla hareket edilmesi başka bir anlatımla genel kastın yanında bu saikin de gerçekleşmesi gerekirken, dolandırıcılık suçunda böyle bir amaçla hareket edilmesine gerek bulunmamaktadır, zira kanun metninde failin suç işleme amacının ne olması gerektiği yazılmadığına göre failin fiilini bilerek ve isteyerek

gerçekleştirmesi yeterlidir.

Dolandırıcılık ve hırsızlık suçlarıyla ilgili bu genel açıklamalardan sonra somut olaydaki uyuşmazlığın çözümü açısından esasen her iki suç tipinin işlenmesi sırasında kullanılması mümkün olan hileli davranışların hangi hâlde dolandırıcılık suçunu oluşturacağı hususu üzerinde ayrıca durulmalıdır.

Hileli davranışların sergilendiği her olay dolandırıcılık suçu olarak vasıflandırılmayacaktır. Hile, başka bir suçun işlenmesinin kolaylaştırılması veya işlendikten sonra açığa çıkmasının önlenmesi amacıyla da kullanılabilir. Oysa dolandırıcılığın hareket unsuru olan hilenin, mağdurun irade ve rızasını elde etmeye yönelik olması gereklidir. Dolayısıyla dolandırıcılıkta kullanılan hile, mağdurun kanmasını ve menfaati rızasıyla faile veya göstereceği kişiye teslim etmesini sağlayacak nitelikte olmalıdır. Dolandırıcılıkta mağdurun malı teslimde rızası vardır, fakat bu rıza hile kullanıldığı için sakatlanmıştır. Hileli davranışlar geçici de olsa rızai bir teslimi doğurmamış; bu bağlamda mal, failin el çabukluğu veya özel becerisi gibi maddi bir hareketiyle bulunduğu yerden alınmak suretiyle elde edilmiş ise eylem dolandırıcılık suçunu değil hırsızlık suçunu oluşturacaktır. Hırsızlık suçunun işlenmesinden önce kolaylaştırıcı unsur olarak hile kullanılması, suçun işleniş biçimi ve failin kasta dayalı kusurunun ağırlığı kapsamında 5237 sayılı TCK'nın 61. maddesi uyarınca temel cezanın belirlenmesinde dikkate alınabilecektir.

Yaşlı kişilerin bankamatiklerden para çekemedikleri için çevrede bulunan kişilerden yardım talep etmesi üzerine, failin banka kartının önce, paranın ise daha sonra teslim edilmesi sürecinden yararlanarak kartı alıp para çekemediğini bildirmesi ve ardından kendisinin veya bir başkasının söz konusu parayı alması durumunda; bu paranın mağdurun rızası dışında alınmış olacağı açıktır. Bu nedenle, olayda dolandırıcılık veya nitelikli dolandırıcılık suçları unsurları itibariyle oluşmaz.

Öte yandan, Bilişim sistemlerinin kullanılması suretiyle işlenen hırsızlık suçlarında failin, suça konu mallarla fiziki temas kurmaksızın, bilişim sisteminde bu malları temsil eden ve başka bir yere aktarılması mümkün olan verileri yer değiştirerek bunlar üzerinde hâkimiyet tesis etmesi gerekmektedir. Bu nedenle, banka kartından para çekemeyen yaşlı kişilere yardım etme bahanesiyle suça konu parayı fiziken alan failin eylemi, bilişim sistemlerinin kullanılması suretiyle hırsızlık suçunu oluşturmaz. Ancak, suça konu paranın mağdurun rızası dışında alınmış olması nedeniyle, söz konusu eylemin TCK'nın 141/1. maddesinde düzenlenen hırsızlık suçunu oluşturduğu kabul edilmelidir.

2. Somut Olayda Hukuki Değerlendirme

Maaşını çekmek amacıyla ATM cihazına gelen mağdurun, para çekmesi konusunda yardımcı olması için orada bulunan ve kimlik bilgileri tespit edilemeyen şüpheliden yardım istediği, şüphelinin mağdura ait banka kartını alarak ATM cihazına taktığı ve mağdurdan şifresini girmesini istediği, para çekmek için gerekli işlemleri yaptığı sırada sanığın da yanlarına geldiği, şüpheli ve mağdurun sol tarafta bulunan ATM cihazına geçtikleri sırada, sanığın işlemin yapıldığı sağ taraftaki cihaza geçerek mağdurun parasını aldığı, kimliği tespit edilemeyen şüphelinin mağdura kartı vererek bir şey söylemeden ayrıldığı ve sanığın da onun peşinden gittiği olayda;

Suçta konu eylemin, dosya kapsamında yer alan kamera kayıtları incelendiğinde, mağdura karşı cebir uygulandığına ilişkin herhangi bir görüntünün bulunmaması nedeniyle yağma; suça konu paranın mağdurun rızası dışında alınması nedeniyle dolandırıcılık; mağdurun banka kartı üzerindeki zilyetliğinin sona ermemiş olması nedeniyle banka veya kredi kartlarının kötüye kullanılması; suça konu paranın fiziken alınmış olması nedeniyle de bilişim sistemlerinin kullanılması suretiyle hırsızlık suçlarını oluşturmayacağı, mağdurun rızası bulunmaksızın suça konu paranın alınması nedeniyle TCK'nın 141/1. maddesinde

düzenlenen hırsızlık suçunu oluşturduğu kabul edilmelidir.

Bu itibarla, Siirt 1. Ağır Ceza Dairesinin direnme kararına konu mahkûmiyet hükmünün, sanığın eyleminin TCK'nın 141/1. maddesinde düzenlenen hırsızlık suçunu oluşturduğunun gözetilmemesi isabetsizliğinden bozulmasına karar verilmelidir.

B- İnceleme konusu eylemin TCK'nın 141/1. maddesinde düzenlenen hırsızlık suçunu oluşturduğu sonucuna ulaşılması karşısında dava zamanaşımının gerçekleşip gerçekleşmediği;

1. İlgili Mevzuat ve Uyuşmazlık Konusuna İlişkin Açıklamalar

TCK'nın 66. maddesinde; kanunda aksine bir hüküm bulunmadıkça kamu davasının maddede yazılı sürelerin geçmesiyle ortadan kalkacağı düzenlenmiş, aynı maddenin birinci fıkrasının (e) bendinde beş yıldan fazla olmamak üzere hapis veya adli para cezasını gerektiren suçlarda bu sürenin 8 yıl olacağı hüküm altına alınmıştır.

Zamanaşımını kesen sebepler de TCK'nın 67. maddesinin ikinci fıkrasında sayılmıştır. Buna göre, bir suçla ilgili olarak;

- a) Şüpheli veya sanıklardan birinin savcı huzurunda ifadesinin alınması veya sorguya çekilmesi,
- b) Şüpheli veya sanıklardan biri hakkında tutuklama kararının verilmesi,
- c) Suçla ilgili olarak iddianame düzenlenmesi,
- d) Sanıklardan bir kısmı hakkında da olsa, mahkûmiyet kararı verilmesi,

Hâlinde, dava zamanaşımı kesilecektir.

TCK'nın 67. maddesinin üçüncü fıkrası gereğince kesen bir nedenin bulunması hâlinde zamanaşımı, kesilme gününden itibaren yeniden işlemeye başlayacak, dava zamanaşımını kesen birden fazla nedenin bulunması hâlinde ise son kesme nedeninin gerçekleştiği tarih esas alınacak, dördüncü fıkrası uyarınca da kesilme hâlinde, zamanaşımı süresi ilgili suça ilişkin olarak kanunda belirlenen sürenin en fazla yarısına kadar uzayacaktır.

Yargıtay Ceza Genel Kurulunun süreklilik gösteren birçok kararında açıkça vurgulandığı üzere, yargılama yapılmasına engel olup davayı düşüren hâllerden biri olan zamanaşımının yargılama sırasında gerçekleşmesi hâlinde, mahkeme ya da Yargıtay, resen zamanaşımı kuralını uygulayarak kamu davasının düşmesine karar verecektir.

2. Hukuki Değerlendirme

Sanığın eylemine uyan hırsızlık suçunun yaptırımı, TCK'nın 141. maddesinde bir yıldan üç yıla kadar hapis cezası olarak düzenlenmiştir. Buna göre, TCK'nın 66/1-e maddesi uyarınca bu suçun asli dava zamanaşımı süresi sekiz yıl, aynı Kanun'un 67/4. maddesi göz önüne alındığında da kesintili dava zamanaşımı süresi ise on iki yıldır.

Daha ağır cezayı gerektiren başka bir suçu oluşturma ihtimali bulunmayan ve 18.09.2009 tarihinde gerçekleştirilen eylemle ilgili olarak, sanık hakkında dava zamanaşımını kesen 14.04.2011 tarihli mahkûmiyet hükmünden sonra ilk zamanaşımını kesen işlemin 02.03.2020 tarihli sanığın sorgusu olduğu gözetildiğinde, TCK'nın 66/1-e maddesinde öngörülen sekiz yıllık asli dava zamanaşımı süresinin, Ceza Genel Kurulunun inceleme tarihinden önce 14.04.2019 tarihinde dolduğu anlaşılmaktadır.

Bu itibarla, Yerel Mahkemenin direnme kararına konu mahkûmiyet hükmünün gerçekleşen dava zamanaşımı nedeniyle bozulmasına, ancak yeniden yargılama gerektirmeyen bu konuda, 1412 sayılı Ceza Muhakemeleri Usulü Kanunu'nun, 5320 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun Yürürlük ve Uygulama Şekli Hakkında Kanun'un 8. maddesi gereğince

uygulanması gereken 322. maddesi uyarınca karar verilmesi mümkün bulunduğundan, sanık hakkındaki kamu davasının zamanaşımı nedeniyle düşmesine karar verilmelidir.

V. KARAR

Açıklanan nedenlerle;

1- Siirt 1. Ağır Ceza Mahkemesinin 09.03.2023 tarihli ve 403-63 sayılı direnme kararına konu mahkûmiyet hükmünün, sanığın eyleminin TCK'nın 141/1. maddesinde düzenlenen hırsızlık suçunu oluşturduğunun gözetilmemesi isabetsizliğinden ve ulaşılan bu sonuç karşısında dava zamanaşımının gerçekleşmesi nedeniyle BOZULMASINA,

Ancak yeniden yargılamayı gerektirmeyen bu konuda, 1412 sayılı CMUK'un, 5320 sayılı Kanun'un 8. maddesi gereğince uygulanması gereken 322. maddesi uyarınca karar verilmesi mümkün bulunduğundan, sanık hakkındaki kamu davasının TCK'nın 66/1-e ve CMK'nın 223/8. maddeleri uyarınca DÜŞMESİNE,

2- Dosyanın, mahalline gönderilmek üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına TEVDİİNE, 19.11.2025 tarihinde yapılan müzakerede oy birliğiyle karar verildi.